

Folketinget vedtog Lovforslaget med 119 Stemmer. (Holstein undlod at stemme).

Landstinget vedtog enstemmigt med 52 Stemmer Lovforslaget i Folketingets Affattelse.

I Folketingets Udvalgsbetænkning udtales, at Udvalget har forhandlet om „Landmandsbankens Filialer“, og at det er et fra flere Sider udtalt Ønske, at en Begrænsning i dette Forhold finder Sted (Landstingsmand, Konsul Birch talte imod det [se Landstingstingstidende Sp. 54]). Endvidere nævnes i Betænkningen, at det er en Forudsætning fra Udvalgets Side, at ingen af den gamle Direktions eller det tidligere Bankraads Medlemmer kan gaa over i ledende Stillinger i den omorganiserede Bank.

*Socialdemokraterne* i Folketingsudvalget udtaler i Betænkningen, at de kunde have ønsket, at Statens Indflydelse paa Landmandsbanken blev sikret stærkere end sket derved, at den af Staten indskudte Kapital overhovedet ikke blev Genstand for Udtrækning, saaledes som de fra anden Side indskudte Midler bliver det. Endvidere, at Flertallet af Direktionen udpegedes af Regeringen og blev knyttet til Staten paa samme Maade som Tjenestemænd, ligesom disses Lønforhold burde være saaledes ordnet, at Tantième-Udbetaling ved selve Lovens Bestemmelser var udelukket; endvidere at Direktionen, som det er foreslaaet for Bankraadets Vedkommende, valgtes for visse Aar. Socialdemokraterne stillede i Udvalget Ændringsforslag i den nævnte Retning, men opnaaede ikke Tilslutning til disse Forslag og — udtaler Mindretallet i Betænkningen — „da en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, hvis et Sammenbrud for vigtige Dele af vort Erhvervsliv skal undgaaes, er en bydende Nødvendighed, har Mindretallet ikke villet opretholde sine særlige Forslag og har i øvrigt kunnet frafalde disse, da der paa væsentlige Punkter er gjort Indrømmelser overfor Mindretallets Opfattelse, saaledes som Listen over Ændringsforslagene viser.“

*De Radikale* i Folketingsudvalget udtaler i Betænkningen følgende:

»De stillede Ændringsforslag vedrører alle Forhold, der ikke berører det centrale i Forslaget.

Hele Reorganisationen er paa en saadan Maade foregrebet dels ved det den 9. Juli af to Ministre og Nationalbanken uden Rigsdagens Vidende og Medvirkning iværksatte Hjælpesforsøg, dels ved de forud for Regeringsforslaget førte Forhandlinger, hvori Rigsdagen heller ingen Del har haft, at enhver Tanke om at tilvejebringe en anden Ordning til Sikring af Landets Erhvervsliv mod de uoverskuelige Følger af Bankens Sammenbrud har været udelukket.

Det Ønske, vi har næret om at begrænse Statens Garanti i Overgangstiden, har man ikke ment at kunne opfylde med